

Arrest

nr. 345 204 van 21 april 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANGENECHTEN
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 december 2025.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS, loco advocaat A. VANGENECHTEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2025.

In de verweernota van 21 mei 2025 werpt verwerende partij op dat het beroep laattijdig en bijgevolg onontvankelijk is.

2. Na onderzoek van de stukken in het dossier komt het beroep inderdaad laattijdig en dus niet-ontvankelijk voor.

2.1. Kennisgeving

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing correct en rechtsgeldig is gebeurd, bij aangetekende zending naar de door verzoekende partij gekozen woonplaats (artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet), zijnde Rue Frans Hals 90, 1070 Anderlecht ('verklaring betreffende de woonstkeuze' van 19/12/2024). Verzoekende partij betwist dit niet en toont het tegendeel niet aan.

De kennisgeving gebeurde aldus op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoekende partij.

Opdat een kennisgeving bij een ter post aangetekende brief op rechtsgeldige wijze geschiedt, volstaat het dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende heeft overhandigd, in de brievenbus een bericht heeft nagelaten, waarin de belanghebbende ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (RvS 20 januari 2009, nr. 189 661; RvS 3 december 2009, nr. 198.499).

2.2. Beroepstermijn

Artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt de termijnen waarbinnen de beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingediend na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Het beroep van verzoekende partij is gericht tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)" van het CGVS van 9 januari 2025.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing tien dagen.

Die termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2.3. Laattijdigheid beroep

Aanvang (+ berekening) beroepstermijn

De beroepstermijn begint in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals in casu, steeds te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, "tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst" (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Er ligt geen dergelijk tegenbewijs voor.

De(ze) in artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet ontworpen regeling, in geval van kennisgeving bij aangetekende brief zoals in casu of gewone brief, inspireert zich voor de bepaling van het aanvangspunt van de beroepstermijn op artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek.

De memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de wet van 29 december 2010 'houdende diverse bepalingen', waarmee artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet wordt aangevuld met paragraaf 2, luidt dienaangaande: "Deze analoge toepassing houdt in dat, behoudens tegenbewijs, — waarbij het ogenblik waarop de bestemming, die afwezig was op het ogenblik dat de zending hem voor de eerste keer werd aangeboden, deze zending daadwerkelijk ophaalt op het postkantoor niet relevant is (RvV 20 januari 2009, nr. 21612; RvV 25 februari 2009, nr. 23669) — de termijn loopt vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd. In dit geval is die derde werkdag tevens de eerste dag van de beroepstermijn die de kennisgeving doet lopen (P. VANLERSBERGHE, "Het vertrekpunt van de termijn in geval van kennisgeving" noot onder Cass. 30 januari 2009, RABG 2009, 1167-1168)."

De beroepstermijn gaat derhalve dus steeds in op de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten is overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegenbewijs levert dat de aangetekende zending hem/haar niet werd aangeboden binnen die termijn van die drie werkdagen volgend op de afgifte ervan ter post. Dergelijk tegenbewijs ligt hier niet voor. Zij beweert louter dat zij de bestreden beslissing nooit heeft ontvangen en te laat werd geïnformeerd over het ontvangen van een aangetekende zending.

De Raad benadrukt dat het de verantwoordelijkheid is van verzoekende partij zelf om, daar zij woonplaatskeuze gedaan heeft op het adres van een (opvang)centrum, zelf tijdig na te gaan en te informeren bij de medewerkers van het (opvang)centrum of er voor haar correspondentie is toegekomen in het (opvang)centrum.

De dag waarop verzoekende partij zich begaf naar de zetel van het CGVS om een kopie van de bestreden beslissing te bemachtigen, en zij toen pas effectief kennis nam van de bestreden beslissing, in casu op 28 april 2025, zo blijkt uit het betoog in het door haar ingediende verzoekschrift (van 7 mei 2025): "Pas op 10 april 2025 kwam de verzoeker erachter dat zijn volgend verzoek niet-ontvankelijk werd verklaard, nadat zijn maatschappelijk assistent telefonisch contact opnam met de Dienst Vreemdelingenzaken in verband met de "bijlage 26quinquies" van de verzoeker (stuk 3). De verzoeker nam onmiddellijk contact op met zijn toenmalig advocaat om meer informatie te bekomen, maar tevergeefs. Op 28 april 2025, begaf de verzoeker zich naar de burelen van het CGVS om een kopie van deze beslissing te bemachtigen. (...) Huidig beroep wordt ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de effectieve kennisgeving van het administratieve dossier aan de verzoeker, hetgeen ten vroegste gebeurde op 28 april 2025. Gezien de verzoeker, buiten zijn eigen handelen om, pas op 28 april 2025 op de hoogte werd gebracht dat een niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen, is de beroepstermijn niet beginnen lopen, zodat het huidige beroep ontvankelijk moet worden verklaard.", doet dus niet ter zake, en is irrelevant voor (het startpunt van en) de berekening van de beroepstermijn.

Het ogenblik waarop de bestemming, die afwezig was op het ogenblik dat de zending hem voor de eerste keer werd aangeboden, zich daadwerkelijk begaf naar de zetel van het CGVS om een kopie van de bestreden beslissing te bemachtigen, is niet relevant. Verzoekende partij lijkt hieraan volledig voorbij te gaan in haar verzoekschrift van 7 mei 2025.

In casu:

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met bestreden beslissing op donderdag 9 januari 2025 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet was dinsdag 14 januari 2025 (geen wettelijke feestdag) dus de eerste dag van de beroepstermijn.

Gelet op de beroepstermijn van 10 dagen was donderdag 23 januari 2025 de vervaldag/laatste dag van de beroepstermijn.

Verzoekende partij had dus tot en met 23 januari 2025 tijd om beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, elektronisch verzonden op 7 mei 2025, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

3. Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 20 februari 2026 om 10 uur 30 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1512 legt de eed af en tolkt Spaans – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Inzake de laattijdigheid van zijn beroep merkt verzoeker op dat het wettelijk bepaalde vermoeden van ontvangst van een aangetekende zending op de derde werkdag na de verzending ervan niet geldt wanneer de geadresseerde het tegendeel bewijst en dat hij dit tegenbewijs heeft geleverd. Hij heeft met stuk 3 bij zijn verzoekschrift immers een verklaring bijgebracht van een sociaal assistent van het opvangcentrum waarnaar de bestreden beslissing hem werd verzonden, en zij legt hierin uit dat de bestreden beslissing daar nooit is toegekomen, wat ook lijkt te worden bevestigd door opzoeken die zij heeft gedaan op de ‘track & trace’-website van bpost. Aangezien het een collectieve opvangvoorziening betreft, verloopt alle correspondentie met de bewoners er via het onthaal en de sociaal assistenten. Waar de voorzitter opmerkt dat de aangetekende zending met de bestreden beslissing niet werd teruggezonden naar verweerder, wat in de uiteengezette situatie normaal het geval zou zijn, repliceert verzoeker dat de zending mogelijk is achtergebleven bij het onthaal van het opvangcentrum.”

5. Verzoeker brengt met voormeld betoog ter zitting geen dienstige elementen bij die afbreuk doen aan de in de beschikking van 2 december 2025 gedane vaststelling inzake de laattijdigheid van zijn beroep.

Zoals uiteengezet in voormelde beschikking, werd de bestreden beslissing correct verzonden naar het adres dat verzoeker liet optekenen. Uit niets blijkt dat de zending niet met succes zou zijn afgeleverd. Verzoeker toont dit ook niet aan.

De Raad wijst erop dat opdat een kennisgeving bij ter post aangetekende brief geldig geschiedt, het voldoende is dat de postbode zich bij de gekozen woonplaats heeft aangemeld en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of aan een andere op dat adres verblijvende persoon heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus een bericht heeft achtergelaten waarin de belanghebbende ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (cf. RvS 3 december 2009, nr. 198.499, RvS 27 oktober 2014, 208.491 en RvS 18 januari 2014, nr. 226.239).

Hierbij wordt de kennisgeving geacht te zijn gebeurd op de dag van de aanbieding van de brief bij de gekozen woonplaats (RvS 3 december 2009, nr. 198.499) en niet bij het verstrijken van de termijn toegekend voor het ophalen van de aangetekende zending bij het postkantoor (RvS 8 juni 1983, nr. 23.342 en RvS 28 april 1987, nr. 27.843) of op de dag dat de geadresseerde daadwerkelijk het betrokken aangetekend schrijven gaat afhalen (RvS 15 maart 2005, nr. 142.581), noch, zoals in casu, het ogenblik waarop de verzoeker zich naar de zetel van het CGVS begaf om een kopie van de bestreden beslissing te bemachtigen.

Het feit dat de belanghebbende de aangetekende zending niet in ontvangst neemt, verhindert niet dat de beroepstermijn ingaat, tenzij overmacht kan worden ingeroepen (RvS 13 februari 2007, nr. 167.753; RvS 3 december 2009, nr. 198.499). De beroepstermijn begint niet te lopen vanaf de dag waarop de aangetekende brief is verzonden, maar vanaf de dag waarop de zending door bpost aan de woonplaats van de bestemming wordt aangeboden, ook al is deze dan afwezig en neemt hij de zending op dat ogenblik niet in ontvangst (RvS 7 november 2013, nr. 225.366).

Uit de voorliggende stukken blijkt dat de bestreden beslissing op 9 januari 2025 aan de postdiensten werd overhandigd en er sprake is van een geldige kennisgeving zodat de beroepstermijn is ingegaan op 14 januari 2025.

Verzoeker verwijst ter zitting opnieuw naar de verklaring van een sociaal assistent van het opvangcentrum die hij als stuk 3 bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd en waarin zij uitlegt dat de bestreden beslissing daar nooit is toegekomen. Hij vervolgt dat dit lijkt te worden bevestigd door opzoeken die hij heeft gedaan op de ‘track & trace’-website van bpost. Verzoeker brengt evenwel geen bewijzen bij van het resultaat van zijn opzoeken, zodat zijn beweringen hierover niet worden ondersteund. De stelling dat volgens verzoekers sociaal assistent de bestreden beslissing nooit is toegekomen bij het opvangcentrum, vindt voorts geen steun in het administratief dossier. Zoals de voorzitter ter zitting opmerkt, blijkt uit het administratief dossier niet dat de aangetekende zending met de bestreden beslissing werd teruggezonden naar verweerder, wat in de uiteengezette situatie normaal het geval zou zijn. Verzoeker repliceert daarop dat *“de zending mogelijk is*

achtergebleven bij het onthaal van het opvangcentrum". Derhalve lijkt verzoeker aan te nemen dat de kennisgeving wel degelijk geldig is gebeurd.

Waar verzoeker aanvoert dat de correspondentie in het opvangcentrum via het onthaal en de sociaal assistenten verloopt en hij hiermee zijn verantwoordelijkheid tracht af te schuiven, kan hij niet worden gevolgd. De Raad wijst erop dat het aan verzoeker zelf toekomt om een diligente houding aan te nemen en zich op regelmatige basis te informeren naar eventuele voor hem ontvangen correspondentie. Het is immers de verantwoordelijkheid van verzoeker om zich zo te organiseren dat hij tijdig kennis kan nemen van beslissingen die hem aanbelangen en hem per post aangetekend worden toegestuurd op het door hem opgegeven correspondentieadres. Het kwam verzoeker, die in afwachting was van een beslissing, toe om zich passend te organiseren, bv. door zelf op dagelijkse basis te informeren of er voor hem post was aangekomen. Dat de interne verdeling van de post binnen het opvangcentrum via het onthaal of via sociaal assistenten verloopt, doet hieraan geen afbreuk. Deze interne organisatie kan niet worden aangewend om een gebrek aan opvolging vanwege verzoeker te verantwoorden. Van verzoeker mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij actief en op regelmatige basis nagaat of er voor hem poststukken waren toegekomen, te meer nu hij zelf het opvangcentrum als gekozen woonplaats had opgegeven (verklaring betreffende de woonstkeuze van 19 december 2024).

Dit betreft geen situatie van overmacht en doet geen afbreuk aan de berekening van de beroepstermijn zoals hoger uiteengezet.

De Raad stelt dienvolgens vast dat het beroep laattijdig is.

Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO